

Reisverslag Roemenië 24 - 29 oktober 2024

Deelnemers: Wim Steenkamp, Ewoud Meijer en Albert van Heek

Het doel van deze reis was brengen van hulpgoederen en onderlinge relaties versterken.

24/25 Oktober (Heenreis en aankomst)

Om 5 uur in de ochtend vertrokken we gedrieën uit Almelo naar onze reisbestemming, over ruim 1.650 km, in een witte (met gereduceerd tarief) gehuurde bus. De heenreis verliep voorspoedig en met weinig oponthoud, zodat we aan het begin van de avond arriveerden in ons besproken tussenstop-hotel net over de grens in Hongarije bij Gyor (inmiddels een bekende locatie). We zijn gereden langs Leipzig-Dresden-Praag-Brno-Bratislava. De volgende ochtend reden we verder, via Budapest-Debrecen en bereikten Simleu in de loop van de middag zoals gepland. Tsjechië, Slowakije, Hongarije en Roemenië kennen (digitale) tolvironetten. Door de korte verblijfperiode zorgde dit voor weinig meerkosten en enigszins vertraging, die tevens werd gebruikt om te pauzeren. Voor onderweg had iedereen zijn eigen eten en drinken meegenomen, Ewoud en Albert reden om beurten. Het weer was zonnig tijdens de hele reis en verblijf. We merkten ook dat de wegen in Roemenië verbeterd zijn, een stuk snelweg is ook geopend, dat scheelt reistijd. Bij een kleine grensovergang duurde de passage bijna een half uur, de paspoorten, kentekenbewijs en rijbewijs werd uitvoerig gecheckt en ook moesten we de achterportieren openen en de laadruimte laten zien. Na een zak kleding en doos incontinentiemateriaal, vonden de douaniers het snel goed en ging de slagboom omhoog.

Bij aankomst zijn we naar onze contactpersoon, Pal's huis gereden om hem op te halen, daar hebben we de kleding afgezet. Trots liet hij zijn fiets zien, die hij veel gebruikt naar zijn zeggen. Ons eerste bezoek ging naar de zigeunerschool, om de 20 laptops af te leveren. Omdat het vrijdag was, was de school nog open voordat (ook daar) de herfstvakantie begon. De directeur -met echtgenote- en IT-specialist begroetten ons. Vol enthousiasme werden de dozen uitgepakt en de Chromebooks opgestart, het lukte om de taal om te zetten en men is blij en tevreden. Hiermee krijgt het onderwijs een digitale boost en de schoolkinderen een betere basis voor hun toekomst.

De school ligt in de zigeunerwijk, wat hoger gelegen, net buiten Simleu. De financiering gebeurt door de overheid, er zijn voldoende leerkrachten, maar te weinig lokalen/ruimte. Extra prefab-containers zijn aangevraagd, maar levering is onzeker. Daarom wordt er in een ochtend en middag shift les gegeven. Ieder jaar groeit het aantal leerlingen meer, dat zijn er nu 600 en daar komen de komende jaren 200 kinderen bij, in de leeftijd van 6 – 14 jaar (9 klasniveaus). Sommige jaren heb 4 klassen van ca 30 kinderen per klas. Sommige leerlingen krijgen van de docenten schoolspullen en soms eten, omdat zij dit niet kunnen betalen thuis. Er is een behoefte aan pennen, potloden en schriften. Schoolboeken zijn er wel in voldoende mate.

Daarna brachten we Pal thuis en hebben ingecheckt om 3 nachten te verblijven in het pension. 's Avonds bespraken we het programma voor de komende dagen met Pal. Omdat er in de week voor de reis nog extra donaties waren binnen gekomen, besloten we dat geld direct op een goede manier te besteden. Dit veranderde wel de eerder gemaakte planning.

26 Oktober (Zaterdag verblijf)

Na het ontbijt ging de rit, via het geldwisselkantoor, naar het verzorgingstehuis om de dozen met incontinentiemateriaal af te leveren. Cehu is een klein uurtje rijden. Men is er dankbaar voor en we bleven kort voor een glas frisdrank met wat lekkers. Ook konden we nog even een snelle blik werpen op eerder geleverde apparatuur, die gezien het gebruik ervan nog steeds prima functioneerde, fijn om te weten.

Na het verzorgingstehuis ging het snel terug naar Simleu, om in een kantoorbehoefte zaak schoolspullen te halen voor de zigeunerschool. Vervolgens haalden we voedselpakketten in de lokale supermarkt. Pal was daarna voor een deel van de middag verhinderd, vanwege de begrafenis van OSP 17, die twee dagen ervoor was overleden. Wij reden in de tussentijd naar Boghis om 800 kg briketten te halen. Goed hardhout is voor veel gezinnen geen overbodige luxe en de enige manier om minimaal comfortabel de koude winter (landklimaat) door te komen. Benjamin -de andere pastor- was verwittigd en begeleidde ons naar de houthandelaar. Zo reden we terug naar het pension met een zwaarbeladen bus, om wat te eten en Pal weer op te halen.

Rond 15.50 uur brachten we 200 kg briketten bij Fogarasi Jutka. Pal heeft haar op de nominatie gezet om als OSP aan te melden. Rond 16.00 uur volgde OSP 28 die hogerop woonde. Via een nauw pad reden we achterwaarts en lieten dezelfde lading achter. Het hout moet dan nog via een steil pad zo'n 50 meter verder omhoog worden gebracht, dat zou haar zoon later op de dag doen. Zij woont alleen met haar geestelijk gehandicapte dochter (31), waar ze voor zorgt en leeft van een WAO en een kleine AOW, ze heeft astma en hartproblemen. Rond 16.15 uur bezochten we KSP 54, een gezin met 2 kinderen en een huurhuisje, wat ze graag willen kopen. De moeder heeft hartproblemen en de jongste zoon is autistisch. Eerder heeft het gezin ook al meubels gedoneerd gekregen. De vader heeft vast werk in plastic afvalverwerking en de lading hout is een welkome aanvulling op de dagelijkse behoefte om rond te komen.

Daarna reden we naar Pal's huis, om daar mensen te ontvangen voor donaties. De ervaring heeft geleerd dit niet bij de zigeunerflats te doen, want dat leidt tot vervelende toestanden met bewoners die ook spullen willen hebben. Om 16.45 uur arriveerde OSP 27, dit is de moeder van de vader van KSP 54. Zij krijgt het laatste pakket hout, naast geld voor medicijnen en een voedselpakket. Het hout zou later worden opgehaald en naar de flat worden gebracht. Zij heeft 7 kinderen, waarvan 1 zoon met een geestelijke handicap en een dochter met kind, waarmee zij samen in een 2-kamer-appartementje woont. Zij heeft af en toe inkomen vanuit schoonmaakwerkzaamheden. Een andere dochter van haar, Berki Argentina (35), heeft last van depressies, lage bloeddruk en moet een galstenen operatie ondergaan. Zij heeft een man met 2 kinderen en Pal overweegt om haar ook als OSP aan te melden. Om 17.10 uur volgde OSP 24 die een voedselpakket en geld voor medicijnen kreeg. Zij is weduwe en woont ook in de zigeunerflat, 2-kamer-appartement, samen met haar beide zoons en gezin (totaal 6 personen). Ze heeft een hersenoperatie ondergaan, werkt wel en krijgt een 'sociaal' pensioen. Om 17.20 uur kwam OSP 25 die eveneens een voedselpakket en geld voor medicijnen kreeg. Zij woont samen met haar dochter -en haar gezin- in dezelfde flat met 2-kamer-appartement, in het totaal 8 personen. Het gaat niet goed met haar gezondheid (kanker). Zij leeft van een WAO (omgerekend 100 euro per maand) en haar schoonzoon heeft werk. Haar kleindochters gaan naar de zondagsschool. Rond 18.10 uur kwam OSP 18 die een voedselpakket kreeg. Zij is in een weeshuis opgegroeid en weet niet wie haar moeder is. In de winter woont ze in het flatappartement met een man, verder is zij alleen en heeft last van de valziekte en epilepsie. Ook heeft ze hartaanvallen gehad en meerdere medicijnen nodig (net als die man hebben beiden een slechte gezondheid). Ze leeft van een AOW pensioen van omgerekend 300 euro per maand.

Als laatste brachten we een bezoek aan het gezin van moeder Dano Ilona en nieuwe KSP Roberta (16). Afgelopen zomer heeft haar man zelfmoord gepleegd en moeder werkt hard in het buitenland om haar 4 kinderen van levensonderhoud te voorzien. Ook de oudste zoon werkt, haar oudste dochter gaat nog naar school. De jongste 2 dochters zijn ziek. Naar verwachting komt het gezin er op termijn wel weer bovenop, maar nu valt het leven zwaar. We gaven hen een maand huur voor het appartement (200 LEI/RON=50 euro).

27 Oktober (Zondag verblijf)

Na het ontbijt vertrokken we naar de Hongaarse Baptistenkerk in Simleu. Daar waren we uitgenodigd door Pal en daar konden we voor de gemeente ook het doel van onze aanwezigheid toelichten. Het was oogstdankdienst die werd afgesloten met een gezamenlijke maaltijd. Na afloop droegen wij de boeken voor de zondagsschool over aan pastor Benjamin, die waren gekocht van de zondagsschoolcollecte uit onze eigen gemeente.

Na deze lunch gingen we nog even naar de lokale supermarkt om van het restant budget nog een extra voedselpakket te kopen en wat broodjes voor onszelf voor de terugreis. Om 15.00 uur begon de dienst in de zigeunerkerk, waar we ook (dringend) waren uitgenodigd. Ook hier konden we ons voorstellen en bespeelde Wim het keyboard.

Om 17.00 uur bezochten we een weduwe van 78, die tijdelijk in een bijhuisje/schuurtje bij haar dochter met kleindochter woont, vanwege een verbouwing in eigen huis. Via een steile weg/pad en klim van ongeveer 100 meter kwamen we bij haar met honden & katten (een kleine en luidruchtig tental). Zij krijgt een klein pensioen. Ze heeft veel problemen met haar gezondheid; kniepijn, verward, hart en veel medicijnen nodig, en dat is ook aan

haar te zien. Ook na het afscheid bleef de vrouw nog klagen en vragen, iets wat vaker voorkomt bij de ouderen.

Als laatste handeling reden we door naar de zigeunerwijk. Voorbij de school pikten we Christiaan Talpa op, een lokaal sociaal werker, die ons naar de *'poorest family'* begeleidde. Eén van de kinderen staat zo bekend bij de schooldirecteur, het gezin kan alle hulp hard gebruiken. Ook voor Pal is dit nieuw, vandaar dat hij overlegde met Christiaan. Hoe verder we kwamen in de wijk, hoe armoediger de leefomstandigheden.

Waarschijnlijk mede ook door het mooie weer -in combinatie met zondagavond- leven veel mensen voor het huis, het was druk op straat en die witte Hollandse bus trekt veel aandacht. Dat gaf geen prettig gevoel. Uiteindelijk reden we via een kronkelpad naar een wei met een bewoond schuurtje. Hier troffen we een vader met één van zijn 2 zonen. Zijn vrouw is bij hem weggegaan voor een andere man. Het ziet er rommelig uit en binnen oogt en ruikt het vies. Hij leeft van tijdelijk (af en toe) werk. Pal stelde voor om hem nu een voedselpakket te geven en over 2 weken weer, afhankelijk van de situatie en ook om te kijken of er verantwoord mee wordt omgegaan. (Persoonlijke) hygiëne en structuur (de 3 R'n) vormen een probleem bij veel gezinnen, waardoor de situatie in bepaalde gevallen niet verbetert. In de schemering reden we terug, over de beroerde weg, gelukkig hield de bus het en bereikten we veilig Pal's huis. Hier hebben we het weekend nabesproken, vervolgafspraken gemaakt en afgesloten. Pal zou het laatste pakket later nog naar OSP 26 brengen, wat inmiddels is gebeurd. Helaas is het niet mogelijk om op korte termijn KSP 72 te bezoeken en een voedselpakket af te leveren. Het gezin heeft liever geen bezoek, vanwege gedoe met de buurt en kan/wil ook niet ophalen bij Pal (na diverse telefonische pogingen).

Belangrijke aandachtspunten zijn:

Kledingvoorziening; We hebben Pal een voorstel voorgelegd om transport te leveren tot dichtbij de Roemeense grens, als hij in staat is om een klein depot te regelen in het oosten van Hongarije, vlakbij de grens, waarbij hij met behulp van zijn netwerk met klein

vervoer telkens kleding uit het depot haalt en distribueert. Pal zal dit plan overdenken en hier later een reactie op geven.

Back-up cq opvolging voor hemzelf; We merken dat dit een lastig bespreekbaar punt is. Zijn zoon Matthias heeft niet zo'n (benodigde) band met de zigeunergemeenschap.

Mogelijk is er een gemeentelid uit Boghis dat geschikt is (en ook Engels spreekt). Het opbouwen van lokale contacten en vertrouwen kweken zal tijd kosten.

KSP/OSP informatie verrijken; We hebben de vragen van de rest van het bestuur voorgelegd om adressen en aanvullende informatie voor sponsors aan te leveren, die zou hij nasturen.

Na gezamenlijk dankgebed en nog vol van de intense indrukken en programmadruchte reden we terug naar het pension voor het avondeten.

28/29 Oktober (Terugreis en thuiskomst)

Om 4.30 uur vertrokken we uit Simleu, in een vlot tempo reden we door de straten van diverse dorpen Roemenië / Silvaniei uit. De grensovergang ging soepel, evenals de terugreis via dezelfde route. Rond 18.00 uur arriveren we bij ons hotel in Leipzig. De volgende ochtend iets na 7.30 uur reden we weer de snelweg op en om 13.30 uur passeerden we de bebouwde kom borden van Almelo. De bus is netjes schoon ingeleverd en ook de dieseltanks moesten weer terug naar de opslagplek. Door de grote voorraad meegenomen diesel hebben we onderweg slechts enkele tientallen liters hoeven tanken, de rest van de brandstof was een gift.

Dankbaar voor alle donaties, mogelijkheden om dit werk te kunnen doen, indrukken, medeleven en gebed, kwamen we veilig en in goede gezondheid thuis.